प्रवः पिता पृथ्यस्तस्मात्पूर्ववयसे पुत्राः पितर्मुपजीवन्ति पृथ्यमुपरिष्टादिषुवतः पूर्वमुपयन्यभिध्नवमुत्तरं तस्माइत्तर्वयसे पुत्रान्पितोपजीवत्युप क् 'वार्श्न पूर्व-वयसे पुत्रा जीवन्युपोत्तर्वयसे पुत्रान्जीवति य श्वमेतदेद् ॥४॥ तदाङ्गः । यच-तुर्विध्शमक्र्पेत्य प्रयात्कथमनागृती भवतीति यदेवादः प्रायणीयमतिरात्रमुपयन्ति तेनिति ब्रूयात् ॥५॥ तदाङ्गः। यद्बादश मासाः संवत्सरस्यायैतदक्रत्येति यद्वेषु-वतमवरेषामेता ३त्परेषामित्यवरेषां चैव परेषां चिति कु ब्रूयादातमा वे संवत्स-रस्य विषुवानङ्गानि मासा यत्र वाज्ञातमा तदङ्गानि यत्रोज्ञङ्गानि तद्ातमा न वाण्यात्माङ्गान्यतिरिच्यते नात्मानमङ्गान्यतिरिच्यन्तण्यवम् हैतद्वरेषां चेव परे-षां च भवति ॥ ६॥ अय क् वाऽर्ष मक् मुपण र्व यत्संवत्सरः । तस्य यान्यु-रस्तादिषुवतः षणमामानुपयन्ति सोजन्यतरः पत्तोज्य यान्षरुपरिष्टात्सोजन्यतर् म्रात्मा विषुवान्यत्र वाज्म्रात्मा तत्पत्ती यत्र वा पत्ती तद्ात्मा न वाज्म्रात्मा पत्तावितिरिच्यते नात्मानं पत्तावितिरिच्येते एवमु हैतद्वरेषां चैव परेषां च भ-वति ॥७॥ तदाङः । यत्पुर्स्ताद्विषुवत ऊर्धान्स्तोमान्षणमासानुपयन्ति षरुपरि-ष्टादावृत्तान्कयमस्येत्र अधा स्तोमा उपेता भवत्तीति यमेवामुमूर्धस्तोमं दशरात्र-मुपयन्ति तेनिति ब्रूयाद्देवभ्यो क् वै मक्षव्रतं न तस्य कयमूधै स्तोनिर्विषुवत्तमु-पागातावृत्तिमामिति ॥ ६॥ ते कृ देवा ऊचुः । उप तं यज्ञक्रतुं जानीत य ऊर्ध-स्तोमो येनेद्माप्रवामिति तङ्ट्तमूर्धस्तोमं दशरात्रमपश्यन्संवत्सर्विधं तस्य यः पृथाः षडक् ऋतवः स उमे लोकाश्क्न्दोमाः संवत्सरो दशममक्स्तेनेनदाषुवंस्त-देभ्योऽतिष्ठत तिष्ठते क् वाऽग्रस्मे मक्षव्रतं य एवमेतद्द ॥१॥ ग्रय वाऽग्रतो अङ्गामभ्यारोहः । प्रायणीयेनातिरात्रेणोद्यनीयमतिरात्रमभ्यारोहितः चतुर्विध्शेन मक्राव्यतमिभ्रवेन पर्मिभ्रवं पृथ्येन परं पृथ्यमिभिज्ञता विश्वजित्र स्वर्सामिभः परान्स्वर्साम्रोज्येतद्हर्नभ्याद्वढं यद्वेषुवतमभि ह वै श्रेयाध्सध रोहित नैनं